

INSCENĂRI DE PROCESE NĂSCUTE DIN LOTUL MANIU

După judecarea înscenării lotului conducătorilor partidului național țărănesc, s'a golit subsolul Ministerului de Interne și au fost aduși peste cei din închisoarea Văcărești, grupându-se vreo 300 de persoane într'o mizerie ce nu se poate descrie.

Între timp la Ministerul de Interne, Mircea Lepădădeșcu lucra repartizarea arestaților pe loturi în vederea justificării acuzațiilor aduse P.N.Ț-ului.

Astfel în jur de 10 Ianuarie au fost ridicați circa 30 persoane și duse în necunoscut. Erau cei denumiți grupul Piatra Craiului. Numai după o lună când au fost readuși am aflat că fuseseră judecați și condamnați la Curtea Martială din str. Uranus.

Prin Sentința nr. 72/22-01-1948 au fost condamnați cei din înscenarea făcută în jurul lui Ghită Popp (fost ministru) și Ion-Anton Mureșeanu (ziarist) și în care mai erau incluși: Gheorghe Mocanu și Alexandru Istrate denunțatorii în capul cărora s'a născut această organizație. Au fost afiliați, Lelia Mihăilescu (secretara Secției de femei PNT), Iohan Schob (cabanier), Rosa Vasilescu-Schob (fiica cabanierului), Andrei Tiherci, Ștefan Copălea, Iuliu Mihnea, Nicolae Bujor, Eugen Ghimicescu (student), dr. Axente Gogonea, Gheorghe Jinga, Teodor Nisocov cu cei doi fii Teodor și Traian, Vasile Lazăr (plutonier șef de post), Tănase Adam (jandarm), Gheorghe Mărcușanu (jandarm), Ștefan Davidescu, Nicolae Popescu, Oscar Tonch (cabanier), Ioan Sminca (zis stupăru), Ion Târâtu, colonel Ion Oniga, maior Eugen Popescu, Ion Ștefanovici, Tiberiu Macovei, Benjamin Sigărtău, Ion Vesa (învațător), Gheorghe Rogozeanu, Victor Novac (student).

Pe 18 Decembrie 1947 s'a întocmit Referatul de trimitere în judecată învinuiri că au pus la cale și au ajutat la trecerea frauduloasă a frontierei fruntasilor național țărăniști. De fapt în lot erau incluși și oamenii siguranței care au pus la punct înscenarea. Cei 21 de participanți în această comedie erau:

Aviatorii Romulus Lusting și Gheorghe Preda care au executat planul siguranței, Gheorghe Popescu (subinginer) și Constantin Gafencu (doctor) care au găsit persoanele politice pentru înscenarea fugii, în vederea dizolvării PNT-ului prevăzută de guvern, Lily Carandino (artistă și soția unui fruntas PNT), Dumitru și Eugen Borcea (presupusi pasageri), Romulus R. Boilă nepotul lui Iuliu Maniu, comandorul de aviație Ion Negrescu (cărăia dăa-a furat harta turistică de către Gafencu, pentru a servi la zbor), Teodor Mândruț (sofer), Aurel Popa (sofer), Fulvia Penescu (sotia fruntașului PNT), Maria Avramescu, Aurel Avramescu, Gheorghe Busuiocescu (doctor, a făcut pe soferu), căpitan Marin Zaharia (a făcut pe soferu), Nicolae Rusu (sofer), Lucia Popescu-Mehedinti (fina lui Ion Mihalache). Procesul s'a judecat în luna Februarie 1948.

Lotul organizației muncitorești condus de ing. Ion Veteleanu a fost judecat la începutul lunii martie și din el făceau parte:

avocat Ticu Teodorescu, Vasile Berăru, Petre Voinicu, Andrei Matrache, Dumitru-Mitică Brânzoi, Maria Achim, Ion Grosu, Florin Albuț, Constantin Niculescu....

Prin Sent. nr. 412/26 martie 1948 a fost condamnat lotul T.U.N.T (Tineretul universitar național țărănist) care împărțise manifeste de protest împotriva arestațiilor în luna Aprilie-Mai 1947, înaintea dizolvării Partidului. Grupul a fost denunțat de agentul Paul-Gill Sava care era în slujba lui Bulz-Nicolschi.

TUNT-u a avut ca sef de lot pe Cornel Coposu si din el au făcut parte: Ion Bărbus, Ion Manea, Costel Ciacu, Cicerone Ionițoiu, Dumitru Mituș Ionescu, Gheorghe Jurebie, Paul Lăzărescu și Dumitru C.V. Ioniță. Pedepsele au fost până la 2 ani și apărând un decret cu reduce re de pedeapsă totii am fost eliberati in afara de Cornel Coposu, care datorită poziției din partid nu putea fi eliberat. A rămas și purtat prin fel de fel de anchete încercând să-l implice și în anchetele din procesul Lucretiu Pătrășcanu. Până la urmă Mircea Lepădătescu nu l-a pierdut din vedere și l-a agățat de o înscenare în care i s-au dat 15 ani, a trecut prin multe temnițe, cunoscând și infernul de la Râmnicul Sărat iar l-a expirare tot nu i s'a dat drumul acasă, a mai fost trimis și pe Bărgan cu D.O. încă 2 ani.

Prin Sent. 777 din 19 Mai 1948 a fost condamnată "organizatia profesională militară, cunoscută sub numele de lotul "generalilor" si au fost incluși sub conducerea generalului Gabriel Negrei, următorii "inculpati": generalii Vasile Zorzor, Grigore Stoica, Ermil Gheorghiu, Alexandru Gheorghies, Achile Diclescu, comandorii Mircea Cioroiu și George-Gogu Mocanu, locotenentii colonei Ticuță Mihailescu, Gheorghe Pancu, Ion Vâlceanu, Constantin Dumitrescu, maior Ion Fetecău, căp. Marin Zaharia, slt. Paul Walter și maiestrii militari Albu Gheorghe, Teodor Cazan, Petre Ganciaruc.

Tot în acest context de răsturnarea regimului de către PNT a mai fost inclus și un lot în majoritate din tineret arestat în mai 1948 și după torturile de la Lugoș-Caransebeș, au ajuns condamnați la Văcărești, Lepădătescu crezând că îi poate folosi ca martori ai acuzaării fiindcă acționaseră energic în timpul campaniei electorale din 19 Noiembrie 1946 și după aceea s-au angajat în ajutarea celor arestați sau urmăriti. Din acest grup faceau parte, Ion Tomescu, președintele tineretului din jud. Severin, Tiberiu Târziu arestat în timp ce-și făcea armata, Constantin Munteanu și unul mai în vârstă-Radivoievici- un om foarte dârț.

RECOMPENSE PENTRU ÎNȚIATORII ÎNSCENĂRII

POPESCU Nicolae, ofiter de carieră, după 23 Aug. 1944, devenit agentul lui Emil Bodnăras care l-a propus ca Director general al Siguranței pe care a infiltrat-o cu agenți comunisti și chiar ai NKVD-ului. El l-a angajat pe Nicolschi, la Corpul detectivilor și împreună au făcut scenariu înscenării Tămădăului. După proces a fost înaintat colonel și în 1949 i s'a dat gradul de general maior cu care s'a pensionat. A murit fără remușcări.

Nicolschi Alexandru, agent NKVD infiltrat din Cernăuți, arestat, a fost condamnat în 1941 și s'a eliberat pe 23 Aug. 1944 angajat după 6 Martie în Corpul detectivilor. A fost un monstru de la început și în Aprilie 1947 numit inspector general al Siguranței, post în care a pregătit înscenarea Tămădău și a participat la orchestrarea anchetelor împreună cu Dulgheru și Lepădătescu. Neîntrecut în torturarea arestaților. După proces a fost avansat subdirector al Siguranței, înaintat colonel la înfiintarea Securității (Sept. 1948) și decorat. După arestarea lui Teohari a fost numit subdirector general al Securității și în 1961 scos la pensie cu gradul de general. Acest monstru a trăit până pe 17-04-1992 când chemat în fața justiției pentru anchetarea crimelor săvârșite, a murit subit.

Nicolau Sergiu, fost Serghei Nikonov, agent KGB a fost arestat pentru spionaj și s'a eliberat la 23 august 1944. Bodnăras l-a pus Director la SSI, iar soția ca secretară a lui Gheorghiu

Dej.S-a ocupat de înscenarea de la Tămădău și în 1954 este numit general locotenent și este pensionat înainte de moartea lui Gheorghiu Dej.

Lusting Romulus, pilot, locuitor al sefului E.C.P. de la grupul Aerotransport Giulești împreună cu siguranța care l-a instruit cum să procedeze și cu colegul lui Gheorghe Preda au pregătit avioanele pentru plecare la Tămădău. În timpul anchetei la 30 Iulie au stat amândoi piloții într-o garsonieră la MAI. Pe 31 Iulie cu peste 50 deținuți au fost duși la Văcărești, și au intrat în seția de politici. După circa un sfert de oră a venit după ei un gardian și i-a luat pentru spital. De atunci nu i-a mai văzut nimeni până la proces când au fost condamnați cu suspendare. Lusting Romulus a fost trecut în miliție și a ajuns la gradul de colonel.

Preda Gheorghe, tot pilot stăpânit de viciul betiei era oprit de la zbor. Totuși pentru această acțiune i s-a permis. Pentru a nu se deconspira acțiunea au fost și ei arestați câțva timp și după darea sentinței s-au întors la unitatea militară. Și el a îndeplinit funcția de șef al biroului cadre până în 1950 când a fost mutat la Focșani și apoi la Galați. Aici a intrat în conflict cu comandantul, lt.col. Tărnăuceanu Teodor pe care l-a acuzat că are concepții vechi și se poartă dur cu subalternii. Dat în judecată a fost condamnat 6 luni și apoi scos din armată cu gradul de soldat. După un memoriu făcut prin 1969 plângându-se de persecuții, generalul lt. Grigore Răduică apreciind rolul important jucat în acțiunea de la Tămădău, propune să i se dea o distincție a Republicii Socialiste România. Înscenarea era clară și trădarea se recompensa.

Gafencu Constantin, după sentință și el a fost primit în serviciu și prin 1986 a ajuns la Köln unde se lăuda că a suferit în lotul Maniu și a solicitat să fie primit ca preot cu derogare fiindcă avea seminarul ca studii liceale. Fiindcă biserica din Köln apartinea de Paris, preotul Mircea Domitriu a venit cu cererea bucușă că a găsit pe cineva să nu mai facă naveta. Când le-am spus cine este și ce "politică" a făcut, totuși au fost de acord să-l "răspopim", înainte de sfiintire și i s-a rupt cererea.

Petrescu Alexandru, magistrat urmărit pentru crime de război a acceptat să servească regimul comunist și a condamnat în cele mai importante procese înscenate de regimul dictatorial. A pronunțat numeroase pedepse la moarte. Este cel mai odios magistrat. După procesul Maniu a fost făcut general și a continuat să condamne. Esit la pensie fără remușcări, în 1977 a fost lovit de o mașină în fața mănăstirii Cașin, de la soșea, și se zice nu întâmplător.

Georgescu Teohari, scolar de NKVD la Moscova, a fost arestat pentru spionaj în timpul războiului, devenit ministru de interne a condus represiunea în țară și tortura în anchete. După procesul lui Maniu a transformat Ministerul de Interne în securitate și în 1952 arestat, înlocuit cu altă canalie - Alexandru Drăghici. Teohari a fost scos după eliberare din cadrele securității și trecut director la tipografia Scăteia. A murit de cancer în 1976.

Lepădătescu Mircea, fost în tineretul PNT prin 1930, studii în străinătate, apărător în procesul Ana Pauker (1936), a devenit consilierul ei după 1944, apoi inspector de siguranță cu Dulgheru, a făcut încadrările politice în procesul Maniu și a anchetat, devenit colonel la înființarea securității. A fost scos în 1952 și numit profesor de drept constituțional, de unde a fost scos pentru perversiuni sexuale și după 1970 pregătea studenții pentru doctorat. A fost un om lipsit de caracter și avid de viață luxuoasă în anturajul personalităților comuniste.

Dulgheru Mihai (Dulberger), agent NKVD, inspector în timpul procesului Maniu și anchetator, făcut colonel în 1948, implicat și în înscenarea procesului sabotării canalului, al sionistilor și arestat cu grupul Ana Pauker, V. Luca, Teohari Georgescu. Scos din securitate ajunsese director la secția Canalizare de la ICAB. Spre 1980 a emigrat în Israel unde se scria în presă că are pe masă bustul lui Stalin.

Mihalcea Constantin, inspector general a colaborat cu comunistii după 1945, fiind un timp șeful SSI, iar în 1947 anchetator în procesul Maniu. Arestat în Iulie 1948 a ajuns la Târgșor unde polițisti au sărit să-l bată pentru colaborarea cu comuniști și participarea la anchetarea lotului Maniu. Eliberat în 1950 a fost rearestat în 1956 și condamnat la 25 ani pentru crime contra umanității. Eliberat în 1964 și pensionat a reușit să emigreze la Paris prin 1985 unde se lauda că s'a purtat "domnește" în anchetarea lui Mihalache.

Bulz Gheorghe, student, ajuns comisar după 6 Martie 1945, a torturat îngrozitor pe Adriana Georgescu și Titi Gătă, iar în lotul Maniu a bătut. Ajuns maior în 1949, a fost arestat și condamnat în 1950. Fiind depistat la Peninsula de deținuți, ca fost tortionar, a cerut să plece la Aiud unde s-a sinucis aruncându-se de la etaj, înainte de a se pune plasele de sârmă la celular.

Bogdan Nicolae fost tapițer, inspector general la Prefectura poliției, detașat pentru anchetarea în lotul Maniu unde a bătut. După înlăturarea lui Teohari a fost scos și el.

Deleanu Carol, muncitor, coleg cu Bogdan, detașat pentru anchete în procesul Maniu, după 1952 a fost scos.

Săpeanu Tudor, fost ofiter de cavalerie de unde a demisionat înainte de 1940. Mobilizat pe front și apoi la paza evreilor. După 6 Martie 1945 angajat ca informator, a ajuns în 1947 ca inspector în Prefectura Poliției și a anchetat și bătut în procesul Maniu. În 1948 făcut colonel, șeful Securității Capitalei, iar în 1950 a ajuns șeful serviciului inspecției din Direcția Penitenciarelor ocupându-se de reeducarea de la Pitesti și Gherla, lucrând sub conducerea lui Gheorghe Pintilie care era ministru adjunct. Dovedindu-se că a întreținut relații cu organele fostei siguranțe și participase pe front, pe 28 Feb. 1951 a fost trecut în cadrul disponibil pierzând gradul. Pe 11 Mai 1953 arestat în legătură cu torturile de la Pitesti, a fost condamnat la 8 ani prin Sent. 101/16-04-1957, iar pe 13-11-1957 eliberat grațiat.

Niculescu Constantin-Turli, comisar din poliția veche, secretarul comisiei de anchetă în procesul Maniu, a fost arestat și în 1953 a fost adus la munca de la Poarta Albă cu un grup de polițisti.

Desigur că au fost mulți, foarte mulți dintre conducătorii comunisti care au cerut moartea lui Maniu, dar ei n-au participat în anchetare, supervizând și dând dispoziții cum a fost Gheorghiu-Dej.

DEZASTRUL S'A ABĂTUT PESTE TARĂ

Am amintit că Iuliu Maniu a fost ultimul stâlp al rezistenței românești împotriva dezastrului comunist.

După condamnarea lui a urmat la scurt timp înlăturarea monarhiei. Si nimeni n-a mai protestat din interiorul țării.

Armata fusese decimată. Emil Bodnăras până la alungarea Regelui dăduse afară 12.000 de ofiteri, 17.948 de subofițeri și 2.417 de maistri. Ce forță se mai putea opune?

Invățământul universitar începuse să fie decapitat. Ei fuseseră cei care în primăvara lui '44 avuseseră curajul să protesteze împotriva politicii marelui Antonescu, atrăgând atenția asupra pericolului ce ne aștepta. Acum elita țării nu mai avea timp nici să pregătească cele două schimburi de lenjerie pentru închisoare.

Țăranii fuseseră pauperizați prin stabilizare și cote, și al prapad îi aștepta: întovărășirile și colectivizările.

Până acum era Iuliu Maniu care protesta pe lângă semnatarii și garanții respectării Tratatului de Pace, sau către forurile internaționale: Organizația Națiunilor Unite.

Pentru populația infometată din cauza secetei, tot Maniu alerta: se lumea liberă și americanii trimiseseră ajutoare alimentare. Acum cine mai avea curajul să o facă?

Guvernu Groza, la ordinul Moscovei, refuzase planul Marshall.

Iuliu Maniu, cu o ultimă energie a atras atenția omenirii pe 24 Mai 1947 asupra pericolului ce aștepta România prin corespondentul ziarului "New York Times":

"Guvernul român, constatând forța politică a Partidului Național Țărănesc și simțind pericolul care îl amenință prin această forță politică, vrea să desființeze organizația acestui partid și a întregii opoziții democratice, vrea să lipsească aceste partide de cadrele lor conducătoare. El nu poate atinge acest scop, nici prin propagandă, nici prin amenințări. Se refugiază prin urmare la mijloace de desființare și imobilizare fizică....

Protestez în fața opiniei publice civilizate mondiale împotriva acestor inumanități; este revoltător ce se petrece în țara noastră față de oameni care nu au nici o altă vină decât că nu sunt aderenți politicii guvernului și nu au tendință comunistă. Și toate acestea în contra stipulațiilor de la Yalta, Postdam și Moscova și contra Tratatului de Pace încheiat la Paris."

Si a fost ultimul strigăt.

Acum, în 1948 se continua înscenarea proceselor și pe 15 Mai se va deslănțui cel mai mare val de arestări de până acum. Si vor continua unul după altul, an de an, până după exterminarea elitelor nemurii românești. Cu mare întârziere s-a reușit să se audă dincolo de sârma ghimpată, și de acolo să afle și poporul român:

"Iuliu MANIU a murit. Iuliu MANIU a murit în închisoare. Acest campion al reunificării pământului românesc, acest bărbat de stat fără teamă și fără reproș își va fi sfârșit viața în niste temnițe mult mai groaznice decât cele pe care le-a cunoscut la începutul acțiunii sale politice. Nu există nici un prieten al României, nu există nici un om liber care să nu-i poartă dolii. Francezii nu-i vor pastra lui Maniu o amintire mai mică decât i-o păstrează românii." (Georges Bidault, fost prim ministru francez).

După 10 ani, pe 5-02-1963 era exterminat și Ion MIHALACHE.

RECUNOASTEREA OFICIALĂ A INSCENĂRII

După peste 50 de ani, procurorul general Sorin Moisesescu a cerut admiterea recursului în anulare, casarea sentinței și rejudecarea procesului.

Prin DECIZIA nr.40 din 12 Oct.1998 s-a luat în examinare recursul în anulare declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție împotriva sentinței nr.1988 din 11 noiembrie 1947 a T.M.Reg.II-a Militară, secția I-a, fiind prezenti pentru inculpați avocații: Corneliu Ștefănescu, Mihai Ghiga, Răsvan Dobrescu, Gheorghe Găbudeanu.

Procurorul a pus concluzii pentru admiterea recursului și a cerut achitarea tuturor persoanelor condamnate și anularea pedepsei complimentare a confiscării averii, invedând că prin conținutul lor concret și condițiile în care au fost săvârșite faptele reținute, nu înfrunesc elementele constitutive ale nici unei infracțiuni... Recursul în anulare este fondat.

Activitatea persoanelor respective s'a înscris în limitele libertății de organizare politică și a dreptului de liberă exprimare a ideilor garantate de prevederile Constituției din 1923, care era încă în vigoare, iar Iuliu Maniu nu a urmărit răsturnarea prin violență a guvernului, ci a luptat contra lui fără a folosi mijloace violente....

Instanțele de judecată au interpretat abuziv textele de lege aplicate.

În consecință se dispune achitarea celor 19 persoane condamnate pentru toate infracțiunile ce li s-au reținut în sarcină...

Vicepresedintele Curții Supreme de Justiție: ss/Paul Florea
Presedintele Secției Penale, ss/Gabriel Ionescu
Judecători: ss/Mircea Aron

ss/Cristina Mădălina Buta
ss/Emilia Ezer
ss/Nicolae Mihai
ss/Iuliana Popescu
ss/Lucia Popescu
ss/Dorica Toacă

Prim Magistrat asistent: ss/Ioan Răileanu.

NICI UNA DIN VICTIME NU MAI ERA ÎN VIAȚĂ

Astăzi, la 70 de ani de la monstruoasa înscenare, după începerea exterminărilor în temnițele, lagărele de muncă forțată și cuiburile de rezistență din munții noștri, pe tot cuprinsul Țării, la Sibghet, Aiud, Gherla, minele de plumb, Oradea, Câmpia Bihorului, Pădurea Verde Timisoara, Craiova, Pitesti, Arnota, Sibiu, Deva, Țară Făgărașului, Vrancea, Bucuresti, Suceava, Botosani, Iași, Galati, Râmnicul Sărat, Bălțile Dunării și până la Marea cea Mare,

"...căci arde țara de morminte,
cum arde cerul de făclii..."

să ne prosternăm ridicând imn de slavă și să strigăm,

REDEȘTEAPTĂ-TE ROMANE.

Cicerone Ionitoiu